Többszörös öröklés és annak nyűgjei. Virtuális öröklés. Kasztolások (különös tekintettel a dinamikus és statikus kasztolásra).

C++ programozás – 6. óra Széchenyi István Egyetem ©Csapó Ádám

http://dropbox.com/...

Mai étlap

- Osztályhierarchiák
 - □ Többszörös öröklés
- Futásidejű identifikáció: hogyan navigálhatunk explicit módon osztályhierarchiákban?
 - □ static_cast
 - □ dynamic_cast

Többszörös öröklés – Névütközések

- Ahogy korábban mondtuk, az öröklés kétféle célt szolgálhat:
 - Megosztott interfészek: futásidejű polimorfizmus ("A származtatott típus egyfajta szülő")
 - Megosztott implementáció: implementáció öröklése ("A származtatott típus implementációjában felhasználhatja a szülő implementációját")
- "Tiszta" interfészt tipikusan absztrakt osztállyal valósítunk meg.
- Igen gyakori, hogy egy osztály egyszerre több interfészt valósít meg (több osztályból származik).
- Annak sincs akadálya, hogy egy osztály többféle másik osztály interfészeként szolgáljon.
 - □ Pl. ha van egy *Satellite* osztályunk, az jelölhet bármit, ami valami körül kering (műholdat, követ, üstököst, ...)

Többszörös öröklés – Névütközések II

- Mindegyik származtatott típus (más szóval: alosztály)
 felüldefiniálhat tagokat meg virtuális fv-eket, miközben egy részüket megtarthatja (pl. orbitális pálya, alakzat, stb.)
- Tfh grafikusan is ábrázolni szeretnénk a szatelliteket. Ehhez létrehozunk egy alaposztályt, ami a grafikai jellemzőket reprezentálja, és abból is örököltetjük az ábrázolni kívánt szatelliteket. Pl itt egy kommunikációra is képes szatellit:

```
class CommSat : public Satellite, public Displayed
{
public:
    //...
};

void f(CommSat& s){
    s.draw(); //Displayed::draw()
    Pos p = s.center(); //Satellite::center()
    s.transmit(); //CommSat::transmit()
}
```

Többszörös öröklés – Névütközések III

- Mivel az öröklés publikus, az interfészt származtattuk tovább.
 - Ezért CommSat típusú objektumot (pontosabban arra való hivatkozást) átadhatunk minden olyan függvénynek, ami névelegesen Satellite vagy Displayed típusú objektumot vár:

```
void highlight(Displayed*);
Pos centerOfGravity(const Satellite*);

void g(CommSat* p)
{
    highlight(p);
    Pos x = centerOfGravity(p);
}
```

De mi történik névütközés esetén? Simán lehetne, hogy két különböző szülőosztályban egyazon nevű és típusú függvény szerepel!

Többszörös öröklés – Névütközések IV

A válasz: inkább minden örökölt osztályban definiáljuk felül a szülőosztályok közös nevű és típusú függvényeit!

```
class Satellite
{
public:
    virtual DebugInfo getDebug();
    //...
};

class Displayed
{
public:
    virtual DebugInfo getDebug();
    //...
};
```

```
class CommSat : public Satellite, public Displayed
{
public:
   DebugInfo getDebug()
   {
       DebugInfo d1 = Satellite::getDebug();
       DebugInfo d2 = Displayed::getDebug();
       return mergeInfo(d1, d2);
   }
   //...
};
```

Ezzel azonban még mindig nem oldottunk meg minden problémát!

Többszörös öröklés – Többszörösen előforduló osztály

- Nézzük meg, mi történik ha egy osztály többször is szerepel egy hierarchiában!
- Tfh fájlokban szeretnénk tárolni objektumok állapot-információit (perzisztencia, breakpointolás, stb.)
- Ezért létrehozunk egy Storable nevű absztrakt osztályt:

```
class Storable
{
public:
    virtual string getFile() = 0;
    virtual void read() = 0;
    virtual void write() = 0;
    virtual void write() = 0;
    virtual ~Storable(){}
};
```

Ez nagyon hasznos, sok osztály örökölhet belőle.

Többszörös öröklés – Többszörösen előforduló osztály II

De amikor ún. gyémánt-alakzat (diamond shape) jön létre az öröklési struktúrában, akkor jön a bibi!

```
class Transmitter : public Storable{
public:
    void write() override;
    //...
};

class Receiver : public Storable{
public:
    void write() override;
    //...
};
```

```
class Radio : public Transmitter, public Receiver
{
public:
    string getFile() override;
    void read() override;
    void write() override;
};
```

- Miért baj ez? Mit is mondtunk a memóriabeli tárolásról?
 - □ Transmitter tartalmazza Storable struktúráját is
 - □ Receiver tartalmazza Storable struktúráját is
- Radio tartalmazza Transmitter és Receiver struktúráját is, vagyis tranzitívan nem egy, hanem két Storable-t is tartalmaz!

Többszörös öröklés – Többszörösen előforduló osztály

 Egy virtuális fv-t viszont csak egyszer kell felüldefiniálni (ilyenkor explicite megmondjuk, mikor melyik szülő fv-ét hívjuk meg):

```
void Radio::write()
{
   Transmitter::write();
   Receiver::write();
   // ... irjunk ki mindent, ami Radio-specifikus
}
```

- De mit tehetünk, ha mégis fontos számunkra, hogy ne replikáljunk? Jobb lenne, ha a Receiver és Transmitter objektumok ugyanazon a Storable objektumon osztoznának!
 - Ugyanis: absztrakt osztállyal könnyű volt, de mi történik ha a Storable osztály tárol is valami információt, mint pl. a fájl nevét amibe írunk? Ilyenkor nincs értelme replikálni!

Többszörös öröklés – Többszörösen előforduló osztály IV

■ Például ez egy agyrém:

```
class Storable(
public:
   Storable(const string& s);
   virtual void read() = 0;
   //...
private:
   string fileName;
   Storable(const Storable&) = delete;
   Storable& operator=(const Storable&) = delete;
};
```

Ilyen esetben nem lenne helyes, ha a Storable objektumot replikálnánk, hiszen akkor a Radio típusú objektum különböző részei különböző fájlokban kerülnének eltárolásra (vagy személyesen kéne garantálnunk, hogy ne így legyen).

Többszörös öröklés – Többszörösen előforduló osztály V

- A megoldás: származtassunk virtual kulcsszóval!
- Jelentése: amikor ebből az osztályból tovább származtatunk, a szülőjéből csak egy közös példány lehet a memóriában

```
class Transmitter : public virtual Storable{
public:
    void write() override;
    //...
};

class Receiver : public virtual Storable{
public:
    void write() override;
    //...
};
```

```
class Radio : public Transmitter, public Receiver
{
public:
    string getFile() override;
    void read() override;
    void write() override;
};
```

- Ez igen hasznos: gondoljunk bele, mi egyebet csinálhatnánk ha több osztály között kell adatot megosztani:
 - □ Közös szülőosztály: nem jó, eleve ezt csináltuk!
- Pointer ugyanarra az objektumra mindkét osztályból: rémálom!

Többszörös öröklés – Többszörösen előforduló osztály VI

- Legjobb tehát a virtuális szülőosztály használata.
- Fontos tudni, hogy ennek csak a Radio osztály példányosításakor van szerepe.
 - Ha csak egy Transmitter-t vagy Receiver-t példányosítunk, ugyanúgy mehet minden ahogy eddig
 - De ha egy Radio objektumot hozunk létre, akkor kell tudnia a futtatási környezetnek, hogy mekkora mem.területet foglaljon le, hány darab Storable legyen az adatszerkezetben...

Hasznos tanácsok Stroustruptól

- Ha szülőosztályt interfészként definiálunk:
 - Használjunk absztrakt osztályt, és
 - □ kerüljük az adattagok használatát
- Implementáció megosztását viszont adattagokat is tartalmaz(hat)ó szülőosztályokkal valósítsunk meg, protected örökléssel.
- Implementáció és interfész szétválasztásához használjunk többszörös public-protected öröklést.
- Tulajdonságok uniójának kifejezéséhez használjunk sima public többszörös öröklést.
- Ha olyan dolgot reprezentálunk, ami a hierarchia néhány objektumára közös (de nem az összesre), használjunk virtuális öröklést!

Futásidejű típusinformáció

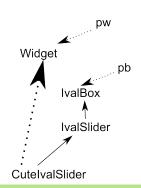
- Mint láttuk, igen gyakori az osztály-hierarchia. A C++ előnyös tulajdonsága, hogy f() fv meghívásakor nem lényeges, hogy a függvényt ugyanaz az osztály definiálja, mint amelyik deklarálta
- De hogyan szerezhetünk infót egy objektum teljes összetételéről, ha csak valamely szülőosztály interfészének vagyunk birtokában?
 - Például tfh van egy GUI-nk amiben mindenféle widget létezhet integer érték megadására (csúszka, tekerentyű, pöcök, ...). Az interfész egy IvalBox nevű osztályban van, amely widget is, tehát származik egy Widget osztályból
 - Ezek után tfh egy közelebbről nem meghatározott *IvalBox* objektumot:
 - Atadunk az ablakozó rendszernek ("AR", amelyik a képernyőt kezeli).
 - Amikor történik valamilyen esemény (pl. felhasználó megnyomja a Submit gombot, vagy állít egy csúszkán, stb.), AR visszaküldi az objektumot az alkalmazás felé, pl. myEventHandler(Widget * pw) fv meghívásával. Mit kezdjünk vele az alkalmazásban?

Futásidejű típusinformáció II – dynamic cast

- A gond csak annyi, hogy az alkalmazás nem feltétlenül fogja tudni, hogy pontosan milyen típusú objektumot kapott vissza.
 - □ Pointert viszont csak akkor tudunk felhasználni, ha tudjuk, hogy milyen típusú, méretű objektumra mutat.
- Ezért jó a *dynamic_cast()* fv, ami pointer esetén nullptr-t ad vissza, ha nem a megfelelő típusú objektumra próbálunk kasztolni:

Futásidejű típusinformáció III – dynamic cast II

- Itt fontos megjegyezni, hogy csak az interfészről van szó: teljesen mindegy, hogy milyen típusú *IvalBox*-ot használunk (slidert, dialt, vagy valami mást). A fv szerepe annyi, hogy *Widget* és *IvalBox* között konvertáljon.
- A típus-információ ilyen felhasználását run-time type information-nek, vagy RTTI-nek szokták nevezni.
- Kasztolásban pedig megkülönböztetjük a downcast, upcast, és crosscast (mint esetünkben) kasztolást.

Futásidejű típusinformáció IV – dynamic cast III

- A dynamic _ cast hívás kacsacsőrök között egy típust vár, paraméterként pedig pointert vagy referenciát.
- Ha dynamic_cast < Sz* > (p) hívásban p Sz típusú pointer, vagy G típusú pointer (ahol Sz szülőosztálya G gyermeknek), akkor p pointer memóriaterülete kezelhető úgy, mint egy Sz típusú objektum. Például:

```
class CuteIvalSlider : public IvalSlider, protected CuteSlider
{
    //...
};

void f(CuteIvalSlider* p)
{
    IvalSlider* pi1 = p; //OK
    IvalSlider* pi2 = dynamic_cast<IvalSlider*>(p); //OK, CuteIvalSlider kezelheto IvalSlider-kent
    CuteSlider* pbb1 = p; //hiba: CuteSlider protected szuloosztaly!
    CuteSlider* pbb2 = dynamic_cast<CuteSlider*>(p); //OK, p erteke nullptr
}
```

Futásidejű típusinformáció V – dynamic cast IV

- Ha a konverzió sikertelen, dynamic cast:
 - □ pointer esetén *nullptr*-t ad vissza
 - □ referencia esetén kivételt dob (méghozzá *bad_cast* típusút)!
- Az ugyanis lehetséges, hogy pointer ne mutasson semmire.
- Referenciának viszont mindig hivatkoznia kell valamire!
- Nézzük most meg a dinamikus kasztolás működését kicsit "formálisabban"!

Futásidejű típusinformáció VI – dynamic cast V

- A helyzet a következő: képzeljük el, hogy van egy Auto meg egy Ferrari osztályunk. Minden Ferrari egyben Auto is, de fordítva nem igaz!
 - Ha dynamic_cast-tal egy Ferrari& referenciát akarok Auto& referenciára konvertálni, minden OK. Ugyanis: minden Ferrari objektum tartalmaz egy Auto-t is a saját memóriaterületén. Csak le kell belőle vágni!
 - □ Fordítva viszont nem biztonságos a dolog!
- Amikor tehát meghívjuk dynamic __cast-ot, egy kérdést teszünk fel a futtatási környezetnek:
 - Garantálod, hogy ez az objektum biztonságosan konvertálható a másik típusba?
- Persze OK lehet a lefele kasztolás is (downcast, pl. Auto&-ból Ferrari&), de csak akkor, ha az az autó amire meghívom tényleg Ferrari!

Futásidejű típusinformáció VII – dynamic cast VI

- Összességében a dynamic cast akkor nem működik, ha:
 - □ A két osztály nem polimorfikus (tehát nem is szerepelhetnének más helyett, nincs bennük virtuális fv.)
 - Az adott példány nem konvertálható biztonságosan a másikba (pl. mert nem kompatibilisek, vagy nincs egyedi konverzió!)
 - Gondoljunk pl. arra az esetre, ha gyémánt-alakzat van virtuális öröklés nélkül!
 - Ha Radio referenciát konvertálnánk Storable referenciává, a futtatási környezet nem igazán tudná megmondani, hogy melyik Storable objektumot válassza, mivel kettő is található lenne a Radio objektumon belül.

További kasztolások – static cast

- Milyen más megoldások vannak kasztolásra? Nézzük pl. a static_cast-ot! Ezt a kaszt-típus fordításidőben végzi el a konverziót.
- Két objektum között akkor tud konverziót elvégezni, ha a kettő között létezik definiált konverzió (jelesül egy konstruktor, ami az egyik alapján a másikat elő tudja állítani)
- Amennyiben nem sima objektumról, hanem pointerről vagy referenciáról van szó, abban az esetben olyankor is működik a kaszt, ha az egyik osztály a másikból származik
 - Ráadásul upcast és downcast esetén is működik... vagyis abban az esetben is, ha a konverzió nem biztonságos!
 - □ Ezért mondhatjuk, hogy a *static_cast* mindent elhisz (a programozó már fordításidőben megmondja, hogy ez így lesz, és kész)

További kasztolások – static cast II

```
class Dog {
public:
 Dog(std::string s){name = s;}
 virtual void print(){std::cout << name <<
        std::endl:}
 std::string getName(){return name;}
private:
 std::string name:
1:
class YellowDog : public Dog{
public:
 YellowDog(std::string s) : Dog(s){};
 YellowDog(Dog d); //statikus konverzio OK!
 void print() override{std::cout << "yellow: "</pre>
        << getName() << std::endl;}
}:
int testFunction(Dog* d, Dog& rd){
   YellowDog* vd1 = dvnamic cast<YellowDog*>(d):
   if (vd1){
       cout << "Dcasted pointer" << endl;</pre>
   lelse(
       cout << "Dcast gave nullptr " << endl;
   }
```

```
//testFunction folvt.
bool sentinel = false;
try[
   YellowDog& vd2 =
          dynamic_cast<YellowDog&>(rd);
}catch(std::bad_cast e){
   cout << "could not Deast reference " <<
          endl:
   sentinel = true;
if (!sentinel) {
   cout << "Dcasted reference " << endl;
}
//mindig mukodik
YellowDog* vd3 = static_cast<YellowDog*>(d);
YellowDog& vd4 = static cast<YellowDog&>(rd):
cout << "Scasted pointer and reference" <<
      endl:
//csak akkor mukodik, ha konverzio definialt
//ellenkezo esetben le se fordul!
YellowDog vd4 = static_cast<YellowDog>(*d);
std::cout << "Scasted Dog to YDog" << endl:
```

További kasztolások – static cast III

```
int main() {
   Dog d1("kutya1");
   Dog d2("kutya2");
   YellowDog d3("sargakutya1");
   YellowDog d4("sargakutya2");
   testFunction(&d1, d2);
   testFunction(&d3, d4);
}
```

Tehát:

//ez utobbi peldara vonatkozik, hogy a static_cast mindent elhisz. Nem nezi, hogy biztonsagos-e!

További kasztolások – static cast IV

- Mivel static _ cast fordításidejű, ezért virtuális örökléssel felépített polimorfizmus esetén downcastra nem működik (ellentétben a dynamic cast-tal).
 - A static_cast ugyanis nem tudja megvizsgálni a forrás-objektum (amit konvertál) belső struktúráját, mivel fordításkor kell eldőlnie, hogy miről mire konvertál!
 - Például: nem néz bele a Storable pointer által mutatott memóriaterületre, hogy kimazolázza hogy az valójában Receiver, Transmitter vagy Radio. Virtuális öröklésnél ezért nem használható downcast-ra.
 - Az upcast viszont könnyű: a konvertáláshoz annyi szükséges, hogy a Receiver mutató által mutatott mem területhez hozzávegyünk annyit, hogy a nagyobb Radio típusú objektumra is mutathasson.

További kasztolások – static cast V

Tehát:

```
void g(Radio& r)
{
   Receiver* prec = &r; //receiver sima szuloosztaly tehat rendben
   Radio* pr = static_cast<Radio*>(prec); //OK, unchecked: csak nem biztos, hogy az ezt koveto
        mem.terulet jol formazott...
   pr = dynamic_cast<Radio*>(prec); //OK, run-time checked

Storable *ps = &r; //storable virtualis szuloje r-nek...
   pr = static_cast<Radio*>(ps); //hiba: virtualis osbol nem lehet statikusan kasztolni
   pr = dynamic_cast<Radio*>(ps); //futasidoben ok, mert ps tenyleg radio...
}
```

Végül, van olyan eset is, amikor csak static_cast használható. Pl. void* esetén bármi lehet a mem.területen, így dynamic_cast nem is tudna belenézni!